ADOLESCENCIA, SEXO E MORTE EN CAMPAMENTO MIASMA

1866

Jane Schoenbrun, 2026

ESTREA EN NUMAX: 26.11.2026 | V.O.S.E. | +16 | 112 min

Logo de anos de secuelas descoidadas e un público a cada volta máis esquivo, a franquía slasher de Camp Miasma ponse en mans dunha moza e entusiasta directa disposta a resucitala. Porén, cando esta visita a estrela do filme orixinal —unha actriz agora recluída e envolta no misterio—, ambas mulleres son arrastradas a un sanguento mundo de desexo, medo e delirio.

«Schoebrun abraia o Festival de Cannes coa súa orixinal, divertida e moi delirante revisión queer do slasher dos oitenta estadounidense»
Elsa Fernández-Santos, EL PAÍS

Título orixinal: Teenage Sex and Death at Camp Miasma
Ano: 2026
Duración: 112 minutos
Idioma orixinal: Inglés
Dirección: Jane Schoenbrun
Guión: Jane Schoenbrun
Elenco: Gillian Anderson, Jack Haven, Hannah Einbinder, Jasmin Savoy Brown, Aren Buchholz, Florence Barrett, Kevin McDonald
Montaxe: Graham Mason
Son: Tim Korn
Música: Alex G
Fotografía: Eric Yue
Produtora: MUBI, Plan B Entertainment, Scythia Films (EEUU)

PREMIOS E FESTIVAIS
Cannes 2026 (Mellor Película Un Certain Regard), Donostia 2026 (Mellor Película Zabaltegi-Tabakalera)

ADOLESCENCIA, SEXO E MORTE EN CAMPAMENTO MIASMA

1866

Jane Schoenbrun, 2026

ESTREA EN NUMAX: 26.11.2026 | V.O.S.E. | +16 | 112 min

Logo de anos de secuelas descoidadas e un público a cada volta máis esquivo, a franquía slasher de Camp Miasma ponse en mans dunha moza e entusiasta directa disposta a resucitala. Porén, cando esta visita a estrela do filme orixinal —unha actriz agora recluída e envolta no misterio—, ambas mulleres son arrastradas a un sanguento mundo de desexo, medo e delirio.

«Schoebrun abraia o Festival de Cannes coa súa orixinal, divertida e moi delirante revisión queer do slasher dos oitenta estadounidense»
Elsa Fernández-Santos, EL PAÍS

Título orixinal: Teenage Sex and Death at Camp Miasma
Ano: 2026
Duración: 112 minutos
Idioma orixinal: Inglés
Dirección: Jane Schoenbrun
Guión: Jane Schoenbrun
Elenco: Gillian Anderson, Jack Haven, Hannah Einbinder, Jasmin Savoy Brown, Aren Buchholz, Florence Barrett, Kevin McDonald
Montaxe: Graham Mason
Son: Tim Korn
Música: Alex G
Fotografía: Eric Yue
Produtora: MUBI, Plan B Entertainment, Scythia Films (EEUU)

PREMIOS E FESTIVAIS
Cannes 2026 (Mellor Película Un Certain Regard), Donostia 2026 (Mellor Película Zabaltegi-Tabakalera)

ADOLESCENCIA, SEXO E MORTE EN CAMPAMENTO MIASMA

Jane Schoenbrun, 2026

EUROPA CINEMAS
Creative Europe MEDIA

Entrevista con Hanna Einbinder e Gillian Anderson: «O sexo e a morte son dimensións primitivas e fundamentais da experiencia humana»

Por André Didyme-Dôme

A película posúe un marcado ton camp. Ata que punto incorporaron conscientemente ese rexistro nas súas interpretacións? Falaron con Jane Schoenbrun sobre como de lonxe podían levar a voz, os xestos e a dimensión física dos seus personaxes? HE: Sinceramente, creo que son dúas persoas raras, e dígoo con moito cariño. Só podo falar por min, pero tiven que aproximarme ao personaxe pensando: "Esta é unha persoa real, así é ela, esta é a súa realidade; estes son os seus xestos e os seus movementos particulares". Como actriz, non podes interpretar un personaxe mantendo unha conciencia meta narrativa sobre el. É importante asumir que esa persoa é así. Kris e Billy non son mulleres convencionais, pero ten sentido que se atopen tan profundamente conectadas porque ambas son, cada unha ao seu xeito, un pouco estrañas.

GA: Agradezo moito que Jane me permitise inclinarme cara ao camp e levalo tan lonxe como quixese. Entre o acento, o vestiario e a maquillaxe, o equipo estivo completamente aberto a todo o que eu puidese achegar. Ao mesmo tempo, para min era fundamental que Billy permanecese ancorada nunha verdade emocional, mesmo cando se presenta e habita o mundo dun xeito tan particular. Non quero utilizar palabras que poidan soar pexorativas porque, en realidade, namorei dela. Foi unha enorme alegría habitala. Debía conservar esa humanidade pola natureza da súa relación con Kris. Quería que os espectadores que atravesasen experiencias semellantes ás delas sentisen, a través de Billy, que existe alguén capaz de comprendelos. Se ela fose demasiado afectada, esaxerada ou irreal, correriamos o risco de que quen se identificase coa historia non se sentise visto nin escoitado. Non quería contribuír a unha representación negativa ou burlona dos temas que aborda a película. Foi un equilibrio moi interesante.

O título reúne o sexo e a morte coma se fosen experiencias inseparables e ritos de iniciación. Por que cren que ambos elementos adoitan ocupar un mesmo espazo emocional nos relatos sobre o paso ao mundo adulto? HE: O vilán da película chámase Little Death, unha alusión á expresión francesa *petite mort*, utilizada para referirse ao orgasmo como unha pequena morte. Creo que alí se atopa a síntese desa asociación. O sexo e a morte son dimensións primitivas e fundamentais da experiencia humana, desde os primeiros seres humanos ata os nosos días. Forman parte dunha lista moi breve de asuntos que sempre foron centrais para a humanidade. Quizais están relacionados precisamente por esa condición profundamente humana, pero tamén porque ambos implican renunciar ao control.

GA: É unha pregunta moi boa. Cando somos adolescentes, aínda que nos atopamos moi lonxe do final da nosa vida, moitas experiencias parecen adquirir a magnitude da morte. Recordo que todo se sentía enorme, importante, devastador e difícil. Jane contou que, despois da súa transición, sentiu que estaba a descubrir novamente a súa adolescencia porque, dalgún xeito, volvera a nacer. Tamén falou da alegría e o alivio que atopou ao explorar unha sexualidade recentemente descuberta e reencontrarse consigo mesma e co seu corpo nunha nova encarnación. Un pode imaxinar que, como lles sucede a outros adolescentes ao explorar a súa sexualidade, tamén deben aparecer o medo, a ansiedade e todas esas emocións tan humanas. Ao longo da historia, a conexión entre o sexo e a morte alimentou relatos, cancións, novelas e películas.

Publicado en rollingstone.com

NUMAX 10
numax.org

ADOLESCENCIA, SEXO E MORTE EN CAMPAMENTO MIASMA

Jane Schoenbrun, 2026

EUROPA CINEMAS
Creative Europe MEDIA

Entrevista con Hanna Einbinder e Gillian Anderson: «O sexo e a morte son dimensións primitivas e fundamentais da experiencia humana»

Por André Didyme-Dôme

A película posúe un marcado ton camp. Ata que punto incorporaron conscientemente ese rexistro nas súas interpretacións? Falaron con Jane Schoenbrun sobre como de lonxe podían levar a voz, os xestos e a dimensión física dos seus personaxes? HE: Sinceramente, creo que son dúas persoas raras, e dígoo con moito cariño. Só podo falar por min, pero tiven que aproximarme ao personaxe pensando: "Esta é unha persoa real, así é ela, esta é a súa realidade; estes son os seus xestos e os seus movementos particulares". Como actriz, non podes interpretar un personaxe mantendo unha conciencia meta narrativa sobre el. É importante asumir que esa persoa é así. Kris e Billy non son mulleres convencionais, pero ten sentido que se atopen tan profundamente conectadas porque ambas son, cada unha ao seu xeito, un pouco estrañas.

GA: Agradezo moito que Jane me permitise inclinarme cara ao camp e levalo tan lonxe como quixese. Entre o acento, o vestiario e a maquillaxe, o equipo estivo completamente aberto a todo o que eu puidese achegar. Ao mesmo tempo, para min era fundamental que Billy permanecese ancorada nunha verdade emocional, mesmo cando se presenta e habita o mundo dun xeito tan particular. Non quero utilizar palabras que poidan soar pexorativas porque, en realidade, namorei dela. Foi unha enorme alegría habitala. Debía conservar esa humanidade pola natureza da súa relación con Kris. Quería que os espectadores que atravesasen experiencias semellantes ás delas sentisen, a través de Billy, que existe alguén capaz de comprendelos. Se ela fose demasiado afectada, esaxerada ou irreal, correriamos o risco de que quen se identificase coa historia non se sentise visto nin escoitado. Non quería contribuír a unha representación negativa ou burlona dos temas que aborda a película. Foi un equilibrio moi interesante.

O título reúne o sexo e a morte coma se fosen experiencias inseparables e ritos de iniciación. Por que cren que ambos elementos adoitan ocupar un mesmo espazo emocional nos relatos sobre o paso ao mundo adulto? HE: O vilán da película chámase Little Death, unha alusión á expresión francesa *petite mort*, utilizada para referirse ao orgasmo como unha pequena morte. Creo que alí se atopa a síntese desa asociación. O sexo e a morte son dimensións primitivas e fundamentais da experiencia humana, desde os primeiros seres humanos ata os nosos días. Forman parte dunha lista moi breve de asuntos que sempre foron centrais para a humanidade. Quizais están relacionados precisamente por esa condición profundamente humana, pero tamén porque ambos implican renunciar ao control.

GA: É unha pregunta moi boa. Cando somos adolescentes, aínda que nos atopamos moi lonxe do final da nosa vida, moitas experiencias parecen adquirir a magnitude da morte. Recordo que todo se sentía enorme, importante, devastador e difícil. Jane contou que, despois da súa transición, sentiu que estaba a descubrir novamente a súa adolescencia porque, dalgún xeito, volvera a nacer. Tamén falou da alegría e o alivio que atopou ao explorar unha sexualidade recentemente descuberta e reencontrarse consigo mesma e co seu corpo nunha nova encarnación. Un pode imaxinar que, como lles sucede a outros adolescentes ao explorar a súa sexualidade, tamén deben aparecer o medo, a ansiedade e todas esas emocións tan humanas. Ao longo da historia, a conexión entre o sexo e a morte alimentou relatos, cancións, novelas e películas.

Publicado en rollingstone.com

NUMAX 10
numax.org